

[Tvede.]

alle nye Udgifter. Nu kan man sige, at man kan drukne sig i Betæneligheder, men det er jo dog saa, at Skattebyrden her i Landet ikke er ringe, og en høj Skattebyrde medfører en betydelig Stigning i Leveomkostningerne, Varefordyrelse o. s. v. Derfor tror jeg, at man med al Velvillie for dem, der skal have Ydelsen, ogsaa maa se hen til nogle af dem, der skal svare Ydelsen, thi Samfundet hviler dog i det store og hele paa den Del af Borgerskabet, der er i Stand til gennem sit Arbejde og sin Fortjeneste at yde de Midler, som er fornødne til Statshusholdningens Førelse.

Jeppesen (Drusebjerg): Den Adgang til Ekstrahjælp for enkelte særlig daarligt stillede Medborgere, som det foreliggende Forslag tilsigter at give, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale paa det bedste. Motiveringen af Forslaget er jo ligetil. Det har vist sig, at de Midler, som Kommunerne har faaet anvist til dette Formaal, for mange Kommuner er for smaa, og at det derfor er nødvendigt at skaffe yderligere Pengemidler, og det glæder mig, at den højtærede Socialminister har fremsat dette Forslag om en midlertidig Ordning, skønt der er en omfattende Revision af hele vor sociale Lovgivning paa Trapperne.

Nu spørger man nok fra anden Side: Har man Raad dertil? Det er saadanne Betæneligheder, som den foreliggende Betænkning fra Folketingets Udvalg giver Udtryk for fra Oppositionens Side, og den samme Synsmaade er kommet til Orde under den Behandling, der har fundet Sted her; de to ærede Ordførere for det konservative Folkeparti og for Venstre gav jo i høj Grad Udtryk derfor. Jeg vil mene, at vi her er inde paa et Felt, hvor vi absolut ikke maa være smaatskaarne. Er der noget Sted, hvor der er Grund til at yde Hjælp og Støtte, er det overfor disse Samfundets Stifbørn, som der her er Tale om at lovgive for med den Virkning, at deres Kaar kan blive en lille Smule forbedret. Vi maa nemlig huske paa, at den Nedskæring, som fandt Sted under Venstres Styre, har ramt disse ganske smaa Indtægter forholdsvis haardest — det er jo ganske smaa Indtægter, her er Tale om —, og ved at yde en Haandsrækning som den foreslaede vil man i nogen Grad kunne mildne Kaarene for disse Mennesker.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa en Omtale af de enkelte Paragraffer i Lovforslaget; jeg vil blot gøre en enkelt Bemærkning angaaende Brænd-

selshjælpen i Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Venstre. Det ærede Medlem udtalte, at han saa hellere, man kom over til en fast Form for Hjælpen og bort fra den Form, der faar Udtryk i Forslag om en særlig Brændselshjælp. Men det ærede Medlem har dog sammen med sit Parti flere Gange før været inde paa denne Vej og har ment, at det var rigtigt og nyttigt at yde Hjælpen netop paa denne Maade, som en særlig Brændselshjælp, og jeg tror, dette Synspunkt er rigtigt. Naar man nemlig siger, at et fast Beløb kan anvendes paa denne eller hin Maade, til Indkøb af denne eller hin Vare, maa vi huske paa, at Livets praktiske Forhold ikke altid former sig ganske paa den Maade, særlig for dem, der kun har lidt at købe for, dem, der kun har smaa Penge til Raadighed. Det kunde jo tænkes, at naar den Tid kom, da Brændselet skulde købes, var Pengene ikke for Haanden til at købe det, og Følgen kunde blive, at mange gamle kom til at sidde og fryse om Vinteren, og jeg føler mig overbevist om, at det er ikke det, der er det ærede Medlems Mening og Hensigt. Dertil kommer, at i Landkommunerne er det ikke blot et Spørgsmaal om Penge, men ogsaa i høj Grad et Transportspørgsmaal, et Kørsels-spørgsmaal. Det er en god gammel Skik, som er blevet ved at vare i hvert Fald i de fleste Landkommuner, at de gamle faar tilkørt deres Brændsel, men i det Øjeblik der bliver fastsat en saadan maanedlig eller aarlig Sum, som man har Ret til at faa udbetalt, vil dette falde bort af sig selv, og saa vil de gamle ikke alene komme til selv at købe deres Brændsel, men ogsaa til selv at sørge for de nødvendige Transportmidler. Jeg vil meget henstille til det Udvalg, som man har antydnet vil blive nedsat om denne Sag, at tage ogsaa denne Side af Spørgsmaalet under Overvejelse.

Alt i alt kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Socialminister vor Støtte til Gennemførelsen af dette Lovforslag, helst saa hurtigt som muligt. Det vilde vække Glæde i mange Smaahjem Landet over, om det kunde komme frelst i Hus inden Julen, og jeg for mit Vedkommende saa gerne, at dette skete.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Parti for deres ubetingede Tilslutning til Lovforslaget og de to andre ærede Ordførere for deres relative Velvillie — „relativ“ skal her ses i Forhold til den foregaaende Forhandling. Det glæder